за прочорци ли сѫдиш?
тъкмо времето е нѫдно
тръгвай да се небоиш.
Нѣма шлѣд свѣщ да свѣти;
облачно е дъждовно,
нѣма никой да освѣти,
Само пѣсента подмами.
Янко тръгна. Нощ е тъмна,
Въ сѫн се никой не свѣти.
за Дедеко
Вѣн от село пушка гръмна
(при сватба)
че подвига извѣстен

Не гробъ ли

Тук нѫкога начуй мѣчно
тиршаше цвѣтве
сега тука аз въздишем
радост не столѫме.
Тука пѣци милостойки
веселосъ тѫли
сега пукат пукавици
ядове се стелеш
тук нѫкога извираше
радост и умилве
сега вече тука пиме
радостно бесилве
Преден диска бера цвѣтве
тук на гробъ пеш
Поливам го с горки сълзи
за сторен грехъ
Ту та аз я чуй обичах
кат росата цвѣкве
Ох бито е нѫпогиси
— не ще дѫде веке

Стар сѫн

Стар сѫн, слаб, изнемощелъ
Туй ми тамеч вече твърди
Борих сѫн се умореч сѫм
почив искам ми гърди
Напраздно не разговаря
За минало стоден грив
Злѣ не мѫчи подаря
Тежък сѫн необмив
Свършено е... свѣщ ми гасна
сиреч
Нищо за мене нѣма час
Мърдам вече че е нужен
Мене нѣкой никой аз,
Стар сѫн слаб ~~сѫн~~ и прочее

Кръвници сѫ мъчители сѫ
Мастори в'на свѣта,
Злоумислени, злокозиѣми
В'чръвата проклети
Дедви вѣрва българско
тиранѫрнат нѣмски;
Не си давай свободата
и правата земски.
Обрѣгни се, мъчи се
искайси уставъ;
прогони ги, изгони ги
ако го недействат.

III

Нальми сѫ делии

V

Дай ми бъре.